

grebet i dag? Er det det betonagtige gammel-dags, at når man ejer et stykke jord, så ejer man det ind til jordens indre og op til den gode gud så højt oppe i det ydre rum, man kan komme? Er der slet ingen begrænsninger? Kan man få lov til at svine lige så meget, man vil, ned i undergrunden og tage lige så meget af luftrummet over sit stykke jord, man vil, og stadig væk tale om ejendomsret? Er det i enevældig betydning, eller er det i Jydske Lovs? Det ved jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Inden fru Birthe Rønn Hornbech svinger sig alt for højt op med, at Venstre i hvert fald ikke vil være med til rådighedsindskrænkninger uden erstatning, vil jeg lige minde om, at da vi vedtog loven om 2 m bræmmer, trykkede Venstre og for den sags skyld også De Konservative på den grønne knap, og da vidste alle, at det var uden erstatning. Jeg tror, Fremskridtspartiet stillede mindst ti spørgsmål om det til diverse embedsmændovre i Justitsministeriet, og alle var klar over, at de 2 m bræmme var uden erstatning. Venstre stemte for. Det eneste parti i Folketinget, der advarede og stemte imod det, var Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige til hr. Glerup, at jeg synes, det var tankevækkende udtalelser, hr. Glerup kom med, for det, som hr. Glerup siger på Socialdemokratiets vegne, er, at man naturligvis skal være parat til at give erstatning, hvis det har ekspropriativ karakter – tror jeg udtalelsen lød – men at der også kunne blive tale om vurderinger i andre sammenhænge.

Det er lige præcis det, der er diskussionen i dag. Her taler vi om en række, op mod tyve, forskellige erstatningsfri rådighedsindskrænkninger, som har det tilfælles, at man ikke giver nogen erstatning, til trods for at de har konsekvenser, også økonomiske, for ejerne, og at man under normale omstændigheder ville sige, at de har ekspropriativ karakter. De begrænser ejendomsretten, de begrænser dispositionsretten, og derfor er jeg glad for det tilsagn, Socialdemokratiet er kommet med i dag, og det er lige præcis det, vi skal bygge videre på.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er til hr. Svend Erik Hovmand:

Der er to store naturgenopretningsprojekter, og Venstre har lagt stemmer til dem begge. Det har endda siddet i regering, da de startede. Det ene er Skjern Å, og det andet er Tøndermarsken. De er lavet på hver sit forskellige princip. Skjern Å er lavet ud fra, at staten har snuppet jorden, 2.000 ha, og så er der ingen diskussion bagefter om, hvordan det skal drives. Når det er købt op, er der ingen protester bagefter over, at nu skal der ikke græsses eller der skal græsses.

Den anden model er Tøndermarsken. Dér har man givet erstatning på erstatning op til 60 mio. kr., faktisk så store erstatninger, at man egentlig lige så godt kunne have købt hele Tøndermarsken.

Der er altså nu store diskussioner i Tøndermarsken om § 3-områderne, fordi lodsejerne dernede siger, at de nu bliver pålagt permanent græsningspligt og ikke må omlægge jorden og dyrke korn. Jeg vil så gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand, idet jeg går ud fra, at Venstre gerne vil lave naturgenopretning, hvilken af de to modeller, hr. Svend Erik Hovmand foretrækker. Den, hvor staten går ind og ejer jorden, eller den, hvor staten betaler erstatning og stadig har kiv og strid? Venstre har støttet begge modeller, også den sidste gennemførelse af Skjern Å.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Bjørn Elmquist, der latterliggør danmarkshistorien, skal jeg gøre opmærksom på, at hvis man har læst en smule danmarkshistorie, ved man godt, at der ikke er nogen uoverensstemmelse mellem at fremhæve Jydske Lov fra 1241 og være imod enevælden fra 1660 og Kongeloven; det passer netop meget godt sammen. Der var mere fri mands arv i Jydske Lov, end der var i enevældens Kongelov.

Der er flere, der nævner, at Venstre har stemt for masser af disse love. Det har vi, og vi har hele tiden sagt her, at det ved vi godt vi har, men vi håber, at vi nu i fællesskab kan stoppe op et øjeblik og se tilbage på, hvad det er, vi har gjort.

Antallet af erstatningsfri reguleringer er vokset og vokset og vokset, og så er det vel rimeligt, at vi stopper op og spørger, om det er i overensstemmelse med vores grundholdning. Det er det ikke, når man ser, hvordan man med salamimetoden først lægger en begrænsning på en ejen-